

מסורת הש"ס

(א) ז"ל ראשונה, (ב) רש"ל מוחק זה, (ג) ז"ל שממנו, (ד) ז"ל ליתן להם הלכך מספק לא מוסיאם מחוקת כו'. יעב"ץ, (ה) ז"ל משניות, (ו) שיך לע"ב, (ז) גי' רש"ל ממה האם אחיה און,

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) בששון וירסי האשה
(ז) תוס' ד"ה נפל וכו'
ועל אשכנז וכו' וכו'
אפשר בקמור: (ח) ד"ה
ובית הלל וכו' וכו' וכו'
למלימור גמי הסס: (ז) ב"ד
מיומו וכו' וכו' וכו'
ב"ד לעסע דמחמת
קורבה למס כ"ל וכו'
נמקח: (ח) ב"ד שדך
הששע שחמות קודס וכו'
הס פרושעט. וכו' וכו'
בארת ר"פ ז"ו: (ז) וכו'
בחקוקת לפי שד"ס עמיד:
(ח) וכו' וכו' וכו'
השחצי בחוקר וכו' וכו'
לשקשוק כלס מההשס
לשין לזס: (ז) וכו' וכו'
לזס חוממד דמשהס.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

יורש האב נמחק: (ט) בא"ד לא הוע אמרען דהוי ספק;
 בני דמסיק מאי יורשי האב אחי ופירש רבינו שמואל אחי הבן אלמא כל"ל ומצינו בני מורישיו אחי
 שזב זה הספק ודאי כדקאמר לעיל גבי נפל. י"ב וזו לפי גירסת ר"ח ור"מ דסוגיא זו קצוהו לעיל:

יחלוקו: נפל הבית עליו ועל אשתו יור
בעל קאי. ויורשי האשה אחיה אומרים
דהיינו נכסי צאן ברזל שקבל עליו באה

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

קנח.

נפלא הבית עליו ועל אשתו ב' ב"ה אומרים נכסים בחזקתן. מיה
למ"ד בגמרא בחזקת יורשי האשה אמאי לא חשיב להו כדדי
גנכסים הנכנסים והיוצאין עמה ולמ"ד בחזקת יורשי האשה לא חשיב
להו כדפרישית כמזהב ואיכא למימר דלא שוו כטעמיהו⁽⁵⁾ כדפרישית

נכסים: נְכִסִּים וְזָבַת הָאֵל אומרים נכסים בחזקתן: קשיא לר"י מ"ש דהכל אמר נכסים בחזקתן ומפרש בגמ' בחזקת יורשי האשה ואילו בסיפא תנן וכל הזית עליו ועל אמו אלו ואלו מודים שיחלקו ואמאי הוה ליה למימר (ג) כמו חסם נכסים בחזקתן דהיינו בחזקת יורשי האם כדפי' בגמרא ומירך דהוי מגא ק"ל ירושת הבטל דרצנן ולכך לא הוי אלף בחזקת יורשי

ההאשאה ואפילו ס"ל נמי דאורייתא יש לחלק ולומר כיון דירושת הצבע
לאינה משום קורבה הוי בחזקת האשה* אבל גבי נפל הבית עליו ועל
אלמנו הוו נמי בחזקת הבן משום קורבה מיהו קשה לרי' אלמנן דהא
ר"ע איירי בצמוד צהאיא דנפל הבית עליו ועל אמו ואילו ר"ע
אית' ליה ירושת הצבע דאורייתא לעיל בפ' יש נוחלין (דף קכ"ט) וגם
בפרק שור שנגח ד' וה' (צ"ק דף ע"ג מצ.) קמה ומאי למימר (א) בראש
דנפל הבית עליו ועל אמו לא ריע קשרה לו והא דקאמר במדה
קשה לו לטעם דמחמת קורבה (א) לה למה יהא יותר בחזקת הבן
ו ו"ר תירץ דגבי הצבע יש לחשוב יותר בחזקת האשה לפי שכמו
ולא יירשנה ואין זה פורענות ולכן לא סמכה דעתה כולי האי אבל
נפל הבית עליו ועל אמו שהיו (א) בחזקתה לפי שהוא עמיד ועומד
אומרים נכסים בחזקתן. קשיא לר"י למ"ד בגמרא בחזקת יורשי
יורשי האשה לפי שהיא זריכה שצועה על כתובתה ואין אדם מוריש
לכתיבתה ובשלמא לב"ס דלמרי חילוקן (א) שחי' בחזקת יורשי האשה
כל העומד לגבות מכור דמי והוי כמו שמחזיקין בזמן או לא
מרבין בחזקת יורשי האשה ליכא לשאייקי מדי דהא אית' ליה בצרכי כל
יוחנן דהכא מסתמא לא פליגי ארצי ושמואל דהתם ומצינו למימר
משום שהנכסים בחזקת הצבע ואינם בחזקת יורשי האשה לא (א) יוכל
יורשי האשה או הוא אמר' שיש לה הכל דהא כיון שהיו מוחזקין
מוריש שצועה לבניו דהא לב"ס נמי הואיל ופי' מוחזקות בזמן
אבל ליכא לשנויי כגון שיחד לה קרקע בד' מזכירה דפטורה משבויה
(א) בפ' כל הנשבעין (דף מה.) "ופריך נמי מדברייתא דמוקיע
משון מ"ל שמתעי דלא שייך דהא לדין ארס מוריש שצועה
זכרי היינו כגון שהלך לתמי' דאז מתפסי' לה כדרי אבל נפל עליו
מה היא לחוש שתפסה מחיים דלאמר' באלתנה מוזית (כתובות נ"ז. וס.)
וזמנותיה אבל לכתובה מפיקין מינה ומיירי כגון שתפסה מחיים דלאמר'
לכו לחוש לתפסי' מחיים ואמרין נמי בהשולל (גיטין ד' לה. וס.) רב
פרק החולץ (דף לה.) ובכתובות פרק האשה שנפלו (דף פ: וס.) (א)
חילוקן יורשי הצבע עם יורשי האב וב"ה אומרים נכסים בחזקתן
קתן היינו למר דכאית ליה ולמר דכאית ליה ואין נראה לר"ת לא
אין מודו ולא אכתובה כדדייק הכא בגמרא מדרבתי יורשי הצבע על
אין מודו ולא אכתובה כדדייק הכא בגמרא מדרבתי יורשי הצבע על

בא לדהתם ^(א) דצהא ודאי אין כח ליורשי הבעל דהא מיד כשמת הויא יתחלוקו אבל התם כשמת הבעל קם היבם תחתיו וזקוקה לו ^(א) ולא הויא יורשי הבעל ומודו כולי עלמא שהנכסים שלו בחזקת יורשי הבעל דלא בתבה לגבות מחיים אבל הכא אית להו דיתחלוקו מטעם דשטר העומד ע"כ לא פליגי התם בחזקת מי כי הכא דא"כ תקשה לך למ"ד הכא הי' האשה לב"ש דלא פליגי צהא ונכסי מלוג יתחלוקו א"כ הוו נכסי אלא נכסי מלוג דתאן ביצמות ר"ש פקח אלמנה להאן גדול ^(דף סא.) עבדי קוקין יותר נכסי אלא ברזל בחזקת הבעל מנכסי מלוג ^(א) הי' הכי מ"מ בחזקת יורשי האשה וליכא לאקשווי למאי ^(דפרישית) ^(ב) דהתם הוו זקוקת יורשי הבעל וכן למ"ד בגמ' נכסים בחזקת יורשי הבעל אמאי דלא שויניהו בטעמיהו דנכסי אלא ברזל אינם כל כך בחזקת יורשי ומאמתי הוא נותן ואפי' כשאינה זקוקה ליבם הכבושה בחזקת יורשי י נכסי מלוג דלא שוו לגמרי בטעמיהו דאלו בחזקת הבעל הוה ואלו אמאי וספק בשיחאדוקו. אשלו ברבנו שמואל למה יתחלוקו הוה לא הויא ספק כי שמה נתן קדם אמו ^(א) והוה ליה ספק וודאי ואין ספק לחלוק נכסי סבא בלא ספק ואמר הוה גברא בר מיתאנא ופולגא דדייה ון ספק מוציא מידי ודאי ופישר רש"י שם דלהכי קרו ליה ליבם ודאי מציא לא אחרתין הכי ותיריך רבינו שמואל דהכא מיירי שאין לה לאס גוס ולכן הם ספקות אלו כמו אלו ואין נראה לר"י ולר"מ ולרבי"א דהא ^(ב) בכל היתם עליו ועל אביו והיתם עליו כמותא אהא ובעל חוב כו' וזא אחי הבן אלמנא אע"ג דיש ביים אחרים לאז לא הוי אמרי' ^(ג) ספק ועוד קשה לרבי מדתנן בפ"ק דב"מ ^(דף ג.) זה אומר כולה שלי וטלנו חוה ישבע שאין לו פחות מג' רביעית וטלנו אמאי לא הוי אחין וטלנו חוה ועוד קשה לר"י מדאמר לעיל פרק בית כור ^(דף קא.) שני אחין שחלקו

ו'חילוקין: נפל הבית עליו ועל אשתו יורשי הבעל אומרים האשה מתה ראשון. ואין לה כתובה רחב הבעל קאי. יורשי האשה אחיה אומרים הבעל מת ראשון. ב"ש אומרים 'חילוקין בין עיקר הכתובה להדיינו נכסי צאן ברזל אשתו ובין הנכסים הנכנסים והיוצאים עמה כגון נכסי מלוג ונכסי חצר' ויורשי א"י: ר"ל אומרים נכסים בחזקתן. כלומר העמד הנכסים על מי שהיה מחזיק בהם ונאמן עמה בחזקת יורשי האב של אשה משום ברחמי. הבעל חיתה אשתו מחזקה בהן כנכסי מלוג של אשה.

עין משפט
נר מצוה

קם א מיי פ"ה מהל'
נחלות הל' ו סמג עשין
גו טוש"ע אה"ע סי' 5 סעיף
:1

מוסף תוספות

[illegible][illegible]

רבינו גרשום

היה זה חורף ושוב הגיע זמן
הדרה שהשחייה לוקח
מבין כמאלו שהשחייה
שרשרתות
ממלול הבהרה
ששחייה לוקח
היה זה חורף ושוב הגיע זמן
הדרה שהשחייה לוקח
מבין כמאלו שהשחייה
שרשרתות
ממלול הבהרה
ששחייה לוקח
היה זה חורף ושוב הגיע זמן
הדרה שהשחייה לוקח
מבין כמאלו שהשחייה
שרשרתות
ממלול הבהרה
ששחייה לוקח